

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum,
quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in
tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Provisione Et Obtentione Beneficiarvm

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

446. An ipsi electi confirmationem suæ electionis petere poßint.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74485](#)

Abbatem ante benedictionem, ait Pirh. loc. cit. juxta c. transmissam. hoc ipsum tamen limitans ad loca, ubi consuetudo vigeret, ut Abbes post obtentam confirmationem benedicantur; eò quod ibi hanc potestatem Ordinis accipiant per benedictionem. Quod si intelligat Pirh. de non posselicitate, & acceptance potestatis exercendi illos actus licite, verum est; si vero etiam intelligat de non posse validè, & de acceptance ipsius potestatis Ordinis, non subsistit, juxta mox dicenda.

3. Respondeo tertio: non solum in locis, ubi ex recepta consuetudine Abbes non benedicitur, sed & in aliis, ubi vigoreta consuetudo, seu absolute loquendo, Abbes non, vel nondum benedicti omnia officia Abbatis propria, etiam ea, quæ sunt Ordinis, statim post confirmationem acceptam, expeditisque & exhibitis, ubi opus est, litteris confirmationis, administrare possunt validè (quin & in locis, ubi non solent benedici, licite) Lott. loc. cit. n. 14. (ubi: quod dicitur de Episcopo circa consecrationem, nullatenus trahendum est ad Abbatem respectu benedictionis; nimis enim diversa est ratio. *juncto* n. 18. ubi: benedictio non est de essentia, subintellige, sicut consecratio est de essentia, & simpliciter necessaria Episcopo, ut validè exerceat actus ordinis Episcopalis) Tamb. loc. cit. q. 3. n. 4. ubi: dicendum, benedictionem non esse simpliciter necessariam Abbatii ad hoc, ut actus Ordinis exercere possit; quod ipsum expressè assertus Pirh. loc. cit. Idq; unā cum Tamb. & Lott. probat ex c. de suppl. negl. Pralat. ubi Alexander III. concedit Cisterciensibus, ut si Episcopus tertio cum humilitate & devotione requisitus, Abbes benedicere renuerit, liceat Abbatibus proprios monachos suos benedicere, & alia, quæ ad hoc officium spectant, exercere &c. si enim benedictio hæc ad hoc esset simpliciter necessaria, Papa in negligentiam & contumaciam Episcopi diccesani potius dederit Abbatibus facultatem in eo casu eligendi, quem maluissent, Episcopum, à quo munus benedictionis consequerentur, quām absque benedictione exercendi omnia, quæ ad eorum officium spectant. Item ex eo, quod Abbes non perpetui, licet non benedicantur (benedictio enim est etiam quasi perpetua, indelebilis & inevitabilis, adeoque non datur propter officium temporale) tamen gaudent omnibus privilegiis & indulxit ad agendum, quibus fruuntur Abbes benedicti. Pirh. loc. cit. Tamb. q. 3. n. 5. Ac denique quasi à priori probant id iidem Pirh. loc. cit. Tamb. n. 6. 7. 8. ex eo, quod benedictio hæc non imprimat characterem, uti facit consecratio Episcopalis, nec à Christo instituta sit; quodque hanc potestatem exercendi actus illos non consequuntur tam per benedictionem, quām ex privilegio generali potissimum concessio Abbatibus benedictis, c. quoniam. d. 69. quod dein privilegium extensum ad Abbes non benedictos; pro quo Tamb. n. 7. citat Abb. in c. de suppl. negl. col. 3. Cardin. in clem. attendentes. §. statuimus. q. 5. & seq. de statu monachorum. quin Idem Abb. loc. cit. uti & Imol. & Felin. in cap. eam te. n. 7. de rescript. dicar, hanc benedictionem ad exercendum, quæ sunt officii Abbatum, potius esse de solennitate, & ad bene esse, quām de substantia; quod ipsum repetit Tamb. loc. cit. q. 5. n. 3. ubi: non est eadem ratio de hujusmodi benedictione, quæ est de consecratio Episcopi; quia hac benedictio est potius de solennitate, quām de substantia. Unde iam etiam ait Tamb. cit. q. 5. n. 4.

Abbatem ante benedictionem uti posse baculo pastorali & reliquis pontificalibus, pro quo citat Cardin. ubi ante. in clem. attendentes. Abb. ubi ante, & in c. quanto. de off. Ordinar. Felin. in c. eam te. de rescript. n. 7.

PARAGRAPHVS III.

De iis, per quos petenda confirmatio, déque tempore ac loco ejus petendæ & dandæ.

Quæstio 446. An ipsi electi confirmationem sua electionis petere possint?

1. Respondeo: de jure communī legitimè electi non solum sine nota ambitionis possunt, sed & debent petere confirmationem. Pass. de elect. c. 33. n. 39. cum communī; juxta c. quam sit. de elect. in 6. ubi præcipitur, ut quis electus intra trimestre petat confirmationem; quem textū non procedere solum de electione ad Cathedrales Ecclesiās, sed de quacumque electione ad quacumque Ecclesiā, ostendit *ibidem* Pass. Unde eriam electus sine omni nota ambitionis agere potest, & officium Judicis implorare pro confirmatione, ubi ea differretur. Donat. tom. 2. tr. 6. q. 16. num. 2. citans Host. in cap. quia propter. de elect. n. 66. postquam enim per consensum majoris partis eligentium perfecta naturaliter est ejus electio, potest is absque ambitione consentire; cūque per consensum illius & eligentium inter hos & illum contrahatur conjugale vinculum, is age re potest ad id, quod ei vi talis vinculi debetur, quod est confirmation, qua non est gratia, sed necessitatē & justitia. Donat. loc. cit.

2. Dixi: quantum est de jure communī; nam, ut testatur Donat. loc. cit. n. 4. in Ordine Dominicano non procedit textus ille c. quam sit. sive quod electus petere debeat, vel etiam possit confirmationem; ed quod is per electionem legitimam, etiam unanimem nihil juris acquirat, & quod in potestate Pralati sit, eum confirmare vel non; & quamvis eum non confirmet, non tamen tali electo concedatur appellatio, vel causa aliqua prosequendi. Nihilominus Pass. & ipse Dominicus loc. cit. n. 47. ait; quod tametsi, cū electo non queratur jus ullum, parum conveniens sit, eum petere confirmationem; attamen, quia, ut habetur c. quam sit. petitio confirmationis est Ecclesia beneficium, cuius negotium agitur, dum procuratur, ne diu maneat sine Pralato, etiam in hoc suo Ordine non damnum electum, qui confirmationem sui peteret.

3. De cetero hujus contrarium est in postulato, qui petere non potest sive postulationis admissionem. Pass. loc. cit. n. 43. in fine. ubi: tandem abest, ut in cit. c. quam sit. nomine electi comprehendatur postulatus, ut postulato potius prohibitus sit, non solum petere, sed & consentire postulationi; electio autem præcipitur, ut illam, nempe confirmationem, petat. Et quoque hujus contrarium in presentato, ita ut, sive is presentatus sit à pluribus patronis, aut eriam à Collegio aliquo ecclesiastico, sive ab uno patrono, eoque laico, necesse non sit, aut etiam patronum ulterius petere institutionem; eò quod, ubi presentatio facta est, jam Superior

perior fatis sit monitus de vacantia Ecclesie, & de eo, qui debet promoveri, & solum superest, ut ipso suo muneri non desit, sed in tempore sibi præscriptio idoneitatem præsentati inquirat, & Ecclesia vacanti provideat; adeoque opus non sit ulteriore petitione institutionis. Pass. loc. cit. n. 42 juncto n. 41, ubi etiam ostendit, textum illum c. quam sit. locum non habere in præsentato, etimique non comprehendendi ibi nomine electi.

Questio 447. An peti quoque possit per alios confirmationem electi, & quid in specie sit in hoc circa Electores?

Respondeo primò: potest electus non tantum per se, sed etiam per constitutum a se ad hoc procuratorem petere & procurare confirmationem electionis sua. Azor. p. 2. l. 3. c. 29. q. 11. Pirk. ad tit. de elect. num. 308. Barbol. juris Eccles. l. 1. c. 19. n. 246. Pass. loc. cit. n. 45. (ubi etiam, quod si electus impeditus sit, non teneatur procuratorem mittere, nisi in terminis c. cupientes. pro quo citat Franc. & Gemin.) Donat. tom. 2. tr. 6. q. 17. n. 1. ubi etiam, quod, et si in suo Ordine electus non possit petere confirmationem, possit tamen constitutere procuratorem, non ad defendendum jus sibi per electionem quasitum, quia id esset litigare de subjecto non supponente; sed ad informandum Papam de toto electionis negotio, præfertim, cum neque Regularibus vetitus recursus ad S. Sedem. Additque Idem Donat. loc. cit. n. 2. quod, cum hi procuratores debeat in judicio comparere (quod credo intelligit de casu, ubi confirmatione judicialiter obtinenda) & non admittantur, nisi sint publicis instrumentis instructi, juxta c. 1. de procurator. const. esse constitutendos per publicum contractum rogatum manu publici Notarii: & cum subscriptio constituentis, ut ait Idem Donat. n. 3. poret esse non nota, & facile falsificari, melius ac tutius esse, uti in hoc Notario seculari, quam regulari; dum quandoque ex privilegio (ut Dominicani teste eodem Donat. & Rodriq. gg. regul. tom. 3. q. 8. a. 1.) habent id Ordines quidam, ut ab eorum Prælatis in causis Religiosorum creari possiat Notarii ex ipsis Religiosis, qui inter eos sint eiusdem fidei & valoris, cujus sunt Notarii secularares. Porro procurator constitutus ab electo potest esse de numero diligentium. Donat. cit. q. 17. n. 1.

2. Respondeo secundò: potest quoque electus amicus sine ipsis mandato nomine illius petere confirmationem; modò electus id dein ratihabetur intra tempus constitutum ad petendam confirmationem; cum in omni caso ratihabitio debat fieri intra illud tempus, intra quod actus possit geri; ed quod ratihabitio retrorahatur, & mandato equiparetur, juxta reg. juris. 10. in 6. Azor. Pirk. Barbol. l. cit. Pass. n. 46. citans Lavor. de elect. c. 25. n. 41. Bax. in director. elect. p. 3. c. 43. n. 2. Gratian. discept. for. c. 573. n. 1. Tiraq. de penit. temperand. casu 22. n. 37.

3. Respondeo tertio: possunt quoque, & sufficit ad evitandam pœnam statutam c. quam sit. contra electum non petentem intra constitutum tempus confirmationem, Electores petere confirmationem, electo non petente, modò tamen is jam consenserit electioni, & non dissenserit confirmationi petenda. Laym. in cap. scriptum. de elect. num. 1. Pirk. cit. num. 308. citans cap. cum Ecclesia. de causa possessionis & propriet. Barbol. loc. cit.

Pass. loc. cit. n. 46. & 49. juxta c. cum inter canonicos. c. cum dilectus. c. dudum. de elect. Sic quoque in suo Ordine electores esse, qui petant confirmationem, ait Bass. cit. n. 47. Non tamen in c. quam sit. præcipitur Electoribus, ut petant confirmationem electionis, cum hoc ibi mandetur electo, non electoribus. Pass. n. 43. Cujus contrarium est in postulatione, cuius admissionem petere præcisè præcipitur postulantibus in cap. cupientes; et si hic textus non nisi de postulatione ad Cathedrales & Regulares Ecclesiæ loquitur. Pass. loc. cit.

4. Respondeo quartò: potest quoque Capitulum instituere procuratorem pro negotio confirmationis, qui et si absens percipiat fructus beneficiorum (intellige, quæhabet in Ecclesia, pro cuius bono laborat in hoc negotio) tanquam legitime impeditus à residendo; cum ejusdem Ecclesiæ negotiorum tractet. Pass. n. 50. ex Baldo in c. præterita. de elect. n. 1.

5. Respondeo denique: posse etiam quemlibet alium de Ecclesia instare pro confirmatione electi, cùm agatur de intereste totius Ecclesiæ, cuius Prælatus est electus. Unde & quilibet de Ecclesia potest appellare ab electione. Pass. n. 49. contra Bald. loc. cit. censentem, Electores posse petere confirmationem, sed quemlibet alium (subintellige, et si de cetero de Ecclesiæ) non posse prosequi causam appellationis.

Questio 448. An sufficiat electum vel electores petere, electione declarari canonicanam?

Respondeo negativè; siquidem simul stare possunt, electionem declarari canonicanam, & tamen eam non confirmari. Pass. cit. cap. 33. n. 51. citans Franc. in c. quam sit. de elect. in 6. ad §. ceterum. n. 3. Gemin. ibidem. n. 2.

Questio 449. An electus ad eandem Ecclesiam vel Prælaturam duabus diversis electionibus, utramque prosequendo, petere possit confirmationem?

1. Respond negativè. Pirk. ad tit. de elect. n. 323. Pass. de elect. c. 33. n. 48. Lott. l. 2. q. 13. n. 90. juncto num. 101. Laym. in cap. ut quis. de elect. in 6. juxta expressum textum ejusdem cap. ubi dicitur, non esse rationi consonum, ut quis per duas electiones ad eandem Ecclesiam simul (vel etiam divisim. ut Gl. in cir. c. ut quis. apud Pirk. loc. cit.) est electus (uti id contingere possit, dum quia putatur in priore electione errorem seu defectum commissum fuisse, post lapsum trimenstrum vel semestre Superior quasi jure ad se devoluto eundem prius jam electum in Ecclesia seu prælatura instituit: vel si Capitulares post primam electionem nondum privati iure eligendi, ad aliam novam electionem progressi eundem elegerunt. Pirk. n. 324. Laym. loc. cit. cum Gl. in c. ut quis. v. duas) utramque prosequatur, & confirmationem ex eis petat, cum non nisi ex una illarum valeat jus obtinere. Idque, etiamsi ab initio protestetur, quod non intendat nisi ex una, nempe ex ea, quæ valida fuerit, seu ex qua jus sibi competere constititerit, effectum confirmationis consequi. Quare, ne cum Ecclesia, ad quam electus est, vel adversarii, si quem habet, discrimine, in incerto vagetur, eligere debeat, quam ex illis duabus electionibus prosequi velit, ejusdemque confirmationem petere; ita ut ad alteram postea electionem